

næste Sæssion i Folkethinget vil være en Majoritet tilføede, som ikke vil have denne Reform saaledes, som den nu indeholdes i Lovforslaget.

De Grunde altsaa, som for mig have været de overvelende til at nægte denne Lov min Stemme, ere: Deels at de væsentligste Bestemmelser i Loven kunne træde i Kraft lige hurtigt, hvad enten den vedtages i denne eller i næste Sæssion, og deels at Omstændighederne søie sig saaledes, at der skal foregaae Valg til Folkethinget i Mellemtiden mellem denne og næste Sæssion, hvorved Folket kan faae Leilighed til at udtale sin Mening. Der skal jo inden 1ste Januar 1862 to Gange foretages Valg til Folkethinget, og ligeledes skal der i det Mindste foregaae Valg for Halvdelen af Landstingets Medlemmer; — hvad der inden den Tid kan skee, og i hvilken Retning disse to Valg ville gaae, kan Ingen af os sige i dette Dieblik. Men dersom det skulde være Tilfældet, at man i den Tid skulde ville forsøge at ændre denne Lov, forsaavidt den nu blev Lov, i dens meest ubillige og urigtige Bestemmelser, da vilde jeg, fordi jeg nu stemmer imod Loven, ikke i et saadant Tilfælde derved ansee Hænderne for bundne. Jeg skal altsaa af de Grunde, jeg her har nævnt, stemme imod nærværende Lov.

Ordføreren: Da jeg troer, at der er talt nok om denne Sag i dens Almindelighed, skal jeg ikke følge de to sidste ærede Talere paa deres Bøi; jeg skal kun ganske kort gjøre Rede for de Grunde, af hvilke Udvalget har troet at maatte tilraade Thinget at gaae ind paa

Lovforslaget med de Endringer, som det er kommen til os med fra Landstinget. Disse Endringer angaae, som forhen bemærket, deels Rettelser og Tydeliggjørelser. Dertil hører, hvad der er ændret i §§ 1, 13, 23, 45, 51, 66, 96 og 99. Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning med Hensyn til §§ 13 og 96, hvilke Paragrapher bestemme, at i Overgangstiden skal der af de Næringsbrugere, som nedsatte sig paa Landet, svares en vis Kjenndelse til den nærmeste Kjøbstad. Dertil er i Landstinget gjort det Tillæg, at der skal tilføies Ordene: „i samme Provinds“. Man fandt det nemlig urimeligt, om man f. Ex. paa Landet i Fyen skulde betale til de jydskke Kjøbstæder, eller om man paa Landet i Sylland skulde betale til de syenskk Kjøbstæder. Deri troer jeg vistnok ogsaa, at man maa være enig, men dette Tillæg: „i samme Provinds“ turde ikke være ganske tydeligt. Naar man seer hen til Uttringerne i den Betænkning, som er afgiven i Landstinget, skulde man troe, at der ved Ordet „Provinds“ var sigtet til Landsdelene, forsaavidt de stilles ad ved Havet; men det er dog ikke ganske afgjort, om dette er Meningen. Thi Udtrykket: „Provinds“ har en anden Betydning i Lovsproget, idet nemlig derved forstaaes de gamle Landstingsinddelinger, og i denne Henseende turde det ikke være overflødigt at gjøre opmærksom paa, at Nørrejylland hørte under een Landstingskreds, Fyen under een, Sjælland under een, Holland og Falster under een og Bornholm under een (med Hensyn til Bornholm bortfalder Spørgsmaalet).